

Sprawozdania sejmowe.

Ośmnaście posiedzenie d. 12. lipca 1880.

Początek posiedzenia o godz. 11. min. 23. W liczbie obecnych posłów znajdujący się minister dr. Ziemiałkowski.

W dalszym ciągu wniesiono do sejmu następujące petycje:

Komitet galic. Towarzystwa gosp. w sprawie zamierzonego podwyższenia podatku gruntowego. Wydział powiat. Jasio jak powyżej. Wydział powiat. Nowy Sącz o ograniczenie włościańskiej parcelacji gruntów włościańskich. Wydział powiat. Jasio jak powyżej. Wydział pow. Lwów w przedmiocie zmiany sposobu fabrykacji i sprzedaży soli. Wydział powiat. Jasio w sprawie reformy szkół średnich. Rada m. Łęczna jak powyżej. Wydział kraj. z petycjami Wydziałów powiatowych Dolina, Tłumacz i Ropczyce w sprawie jak poprzednio. Towarzystwo politechniczne w sprawie zaprowadzenia języka polskiego w administracji na kolei podkarpackiej. Smiałowski Eastachy, inżynier, w sprawie kolei Transwersalnej. Gmina Zdobiesz o zapanie drogi z Brodów do Tarnopola za krajową. Wydział powiat. Brody w sprawie zmiany ustawy polewej. Gmina Bukaczowiec o odwołanie koncesji myta na rzecz Świerza na przelaz lat 4. Gmina Chochołów, iż upoważnia tylko Jana Koisa do wniesienia petycji w sprawie spornej o kosztowną administrację. Także sama petycja gminy Działisz o upoważnieniu Jana Pawłaka. Także sama petycja gminy Czarny Dunajec o upoważnieniu Macieja Zielńskiego. Także petycja gm. Ciche o upoważnieniu Michała Krzysia. Także petycja gm. Włowa o upoważnieniu Jana Koisa. Także petycja gm. Wroblówki o upoważnieniu Macieja Krozla. Wydział powiat. Kałusz z petycją gmin tutejszego powiatu, o wolały pobór surwicy z źródeł solnych. Wydział powiat. Lwów o subwencję na budowę dojazdów do stacji kolejowych Barszczowice i Głina Nawarja. Towarzystwo ruskie „Drażny Lichwiar” o zapomogę 300 złr. Wydział powiat. Jasio o ustanowienie sądu kolegielnego w Jasio. Ten sam o zmianę ustawy polewej. Rada szkolna miejscowa w Kolaczkach o subwencję 400 złr. na wewnętrzne urządzenie nowo postawionej szkoły. Rada pow. Jasio w sprawie budowy kolei żelaznej z Zagorza do Bielska. Nauczyciele szkół ludowych w Brzeżanach o dodatek drożyzniany. Gmina Pecznik o zapomogę i 2000 złr. pożyczki na budowę szkoły. Obszar dworski Rudra o opust podatków gruntowych z powodu klęsk elementarnych. Nowakowska Michalina o zapomogę. Komitet budowy kościoła i szkoły w Podwoleczyskach o subwencję. Szersznik Antoni, pleban w Medynie, o zwolnienie go od opłaty myta na stacji z Medyny do Podwoleczysk. Gntwald Franciszek, dyrektor szkoły wydziałowej w Rzeszowie, o przyjęcie lat służby rządowej i przyznanie kwinkwoniów. Arceiszewski Albin o zmianę § 10. ordynacji wyborczej dla gmin. Janowicz Konstanty o dodatek osobisty do płacy. Gospodarze gruntowi z państwa Czarnohajnieckiego o zatwierdzenie rozporządzenia, mocą którego złożono z urzędu 7 wójtów Czarnohajnieckich.

Na wniosek p. ks. Czartoryskiego petycję towarzystwa pszczołniczo-sadowniczo przekazano z komisji kultury krajowej do komisji budżetowej.

Na wniosek p. hr. Golejewskiego w imieniu kwestorów uchwalono życzenie aby komisja sejmowa nie odbywała swoich posiedzeń w czasie posiedzeń plenarnych, ponieważ trudno utrzymać komplet.

Posel Emil Torosiewicz składa do łaski nauczyciele poparty wniosek, aby ze względu na oszczędność kosztów druku założoną została własna drukarnia Wydziału krajowego i wnoszą wstawienie na ten cel w budżet sumy 15.000 zł. Wniosek ten traktowanym będzie według regulaminu.

Posel Hausner interpeluje komisarza rządowego dlaczego szkoły ludowe w Drohobyczu nie są jeszcze uregulowane i kiedy zatwierdzenia tej sprawy spodziewać się można.

Porządek dzienny rozpoczyna pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie kredytów dodatkowych na potrzeby szkolne w latach 1880 i 1881.

Zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy p. Pietruskiego odesłano bez dyskusji do komisji budżetowej.

W uzasadnieniu wniosku swego z projektem noweli do ustawy o zniesieniu prawa propinacji, przemawia p. Madzijski. Nowella projektowana przez wnioskodawcę stanowi, że świadkowie przy rozprawach o pokątany wyszynk mogą być pociągani do przysięgi. Ze względu że sesja sejmowa będzie trwała już niedługo i komisje są bardzo zajęte, mogłoby się zdawać, iż wniosek ten przyszedł zapóźno, wniosek ten jednak zbyt jest ważnym ażeby go można było oddać. Idzie tu o zaspokojenie ważnej luki w prawodawstwie, moczą zaś uważa, że kompetencja sejmu w tym względzie jest niezaprzeczona, prosi zatem o uchwalenie jego wniosku.

Zgodnie z życzeniem wnioskodawcy odesłano wniosek do komisji administracyjnej.

Z porządku dziennego następuje sprawozdanie komisji drogowej o przedłożeniu Wydziału krajowego i wniosku p. Abrahamowicza z projektem ustawy drogowej, tudzież wniosku Apolinarego Jaworskiego o dojazdach kolejowych.

Sprawozdawca p. hr. Męciskowski. Komisja jest zdania, że jakkolwiek projekt ustawy drogowej w r. 1878 za podstawę do obrad szczegółowych przez sejm przyjęty i tylko dla braku czasu nieuchwalony, mógłby być wniesiony bez zmiany, jednakże wyjątkowo a przynajmniej w obecnych warunkach, nie należy do niego wracać, w jakich się obecnie kraj nasz znajduje, nie zdają się chwila wstąpiła do zalecenia Wysockiej Izby przyjęcia ustawy, teraz właśnie kiedy w roku przyszłym wchodzi w wykonanie nadpóźnienie uciążliwa nowa ustawa o podatku grantowym, która chociażby zarządca niesprawiedliwocią tariff i usunięto grząząca krajowi krywdę, przysporzył nam jednak nowych ciężarów. Komisja również na to zwrócić musiała uwagę, że w proponowanej ustawie obok rodzinny podatek stanowi podstawę prestacji, i że znajomość tej podstawy podatkowej jest niezbędnie potrzebna do uchwalenia nowej ustawy drogowej.

Z uwagi jednak, że w obecnie obowiązującej ustawie są braki lub poszczegodne postanowienia, utrudniające rozwój dróg naszych, że zarządzenie ich chociaż częściowe, z daniem komisji, zawsze pożądane, przeto komisja drogowa jeszcze w bieżącej sesji sejmowej ma zamiar wejść do Wysockiej Izby z projektem do odpowiednich zmian w ustawie z dnia 12. sierpnia 1868 r.

Co do projektu p. Abrahamowicza komisja stanowczo oświadcza się przeciw niemu. Wreszcie co do projektu ustawy o publicznosci dojazdów kolejowych wniesionego przez postępa Jaworskiego, komisja jest zdania, że ta-

kiej z korzyścią dla kraju dały się zażytkować, a uchwaleniu tego projektu nie stoi na przeszkodzie.

Komisja zatem wnosi odroczenie uchwalenia nowej ustawy drogowej, oraz uchwalenie ustawy o dojazdach kolejowych z 16. §§. złożonej.

P. hr. B. adeni imieniem Wydziału krajowego wychodzi z uwagi, że kwestia dojazdów kolejowych stanowi część integralną reformy ustawy drogowej. Myślą zasadniczą ustawy o dojazdach kolejowych jest postanowienie, aby przedsiębiorstwa kolejowe przyczyniały się do utrzymania takich dojazdów. Mowca uważa za właściwe, że komisja oznaczyła udział konkurencyjny tych towarzystw, na 1/2, część kosztów. W innych krajach koronnych obowiązują przedsiębiorstwa kolejowych nie jest jednakowo określony. Komisja nie posła za żadną z ustaw w innych krajach obowiązujących, lecz wybrała z nich to, co dla naszego kraju jest najstosowniejsze. Mowca imieniem i z upoważnienia Wydziału krajowego oświadcza się za projektem. Będzie to częściowe zatwierdzenie reformy drogowej, jeżeli już całość tej reformy musi ulec odłożeniu.

P. ks. Krasiecki uważa, że w §. 1. ustawy nie dość dokładnie jest określona definicja dojazdów kolejowych, a raczej podane określenie mogłoby dać powód do nieporozumienia. Mowca ma także pewne wątpliwości co do niektórych innych paragrafów, i wnosi odroczenie całej dyskusji aż do naradzenia się komisji nad poczynionymi przesłaniami, jak również poczynić się mogącymi przez innych mówców uwagami.

P. Alfons Czajkowski uważa, że projekt przedłożony liczy się ściśle z możliwością ekonomiczną kraju, nie przeciąga go, a stać się może ważnym krokiem na drodze reformy drogowej. Ważność dojazdów kolejowych oddawna oceniono w innych krajach. Ustawy o tych dojazdach mają ten wpływ charakter, że pociągają przedsiębiorstwa kolejowe do ponoszenia 1/2 kosztów budowy dojazdów. Ustawy te jednak grzeją tem, że decyzyj o potrzebie budowy tych dojazdów, a więc sprawę najżywniejszą dla kraju oddają zupełnie centralnym władzom państwa, oraz tem, że przedsiębiorstwa kolejowe wyłączają zupełnie od ponoszenia jakichkolwiek kosztów utrzymania tych dojazdów.

Komisja starała się tych złych stron uniknąć, przysługując inicjatywę w budowaniu dojazdów władzom autonomicznym, a zostawiając władzy centralnej tylko ostateczną pod tym względem decyzję, oraz pociągając przedsiębiorstwa także do części kosztów utrzymania dróg. Mowca uważa, że zmiany te są korzystne dla kraju i dlatego sądzi, że Izba przystąpi do dyskusji szczegółowej nad projektem ustawy. W końcu mowca odpowiada p. ks. Krasieckiemu, co do definicji dojazdów, że definicja ta powtarza się we wszystkich ustawach o dojazdach, a właśnie inicjatywa pod względem budowania dojazdów zostawiona władzom autonomicznym najpełniej kraj, powiaty i gminy od przejęcia za siebie. Odroczenie w obecnej chwili równałoby się przejściu do porządku dziennego, dlatego mowca oświadcza się przeciw temu.

Wniosek odraczający p. ks. Krasieckiego nie poparto.

Posel Wasilewski zgadzając się z zasadzie z ustawą o dojazdach, obawia się, aby wprowadzenie jej w wykonanie na niektóre powiaty, np. brodzki nie spadały zbyt wielkim ciężarem. Mowca zapowiada poprawki mające na celu zaspokojenie tem.

Posel Jan hr. Stadnicki odpowiada również p. ks. Krasieckiemu, broniąc wniosku komisji i wykazuje, że obawa p. Wasilewskiego wobec pozostawionej władzom autonomicznym inicjatywy w budowaniu dojazdów jest niemożliwa.

Posel Erazm Wolański przypomina że już w r. 1874 jako sprawozdawca mniejszości komisji drogowej wykazywał ważność dojazdów kolejowych, z przyłączeniem zatem za projektem ustawy głosować będzie.

Posel Grocholski nie przeczy, iż ustawa nałożył wielkie ciężary na kraj, ale jest interesem kraju ponieść te ciężary, bo to jest wydatki produkcyjny, gdyż koleje bez dojazdów są martwym kapitałem i należątki korzyści przynosić nie mogą. Zdaniem mowcy dojazdy gminne powinny być uważane za drogi powiatowe i budowane kosztem powiatów z współudziałem przedsiębiorstw kolejowych. Zasada ta jest zarówno korzystna jak sprawiedliwa. Co do niektórych szczegółów jednak mowca nie zgadza się z projektem. Sądzi, że byłoby pogwałceniem zasady autonomii gdyby Wydział krajowy mógł w pewnych wypadkach stanowić o potrzebie dojazdów nawet wbrew zdaniu powiatów. W tym duchu mowca zapowiada poprawkę, oraz kilka innych jeszcze poprawek, a mianowicie uniesienie z ustawy wyrażenia „gmina katastralna”, gdyż taka gmina u nas nie istnieje itd.

Na wniosek p. Abrahamowicza uchwalono zamknięcie dyskusji.

Posel ks. Krasiecki ubolewa, że jego odraczający wniosek nie poparto, zwłaszcza że i uwagi, wypowiedziane przez p. Grocholskiego, winneby być rozważone przez komisję.

P. hr. Krukowiecki oświadcza, że im bardziej różnił się dawniej z komisją, tem chętniej teraz składa jej uznanie za projekt ustawy o dojazdach kolejowych. Za projektem tym mowca głosować będzie z uwzględnieniem wszelkich niektórych poprawek p. Grocholskiego.

Sprawozdawca p. hr. Męciskowski zwraca uwagę, że po raz pierwszy od lat 14. tj. od uchwalenia dawnej ustawy drogowej znajduje się w tem szczegółem dla sprawozdawcy położeniu, że w sprawach drogowych nikt zasadniczej opozycji nie podniósł, że wszyscy mówcy w zasadzie z projektem się zgodzili. Mowca odpowiada na uwagi p. ks. Krasieckiego i Wasilewskiego, co do uwag zaś p. Grocholskiego odkłada odpowiedź do szczegółowej dyskusji, prosząc tylko Izbę, aby przyjęta w tym roku zasadę oszczędności zastosowała do ilości stawiać się mających poprawek. (Wesołość.)

P. hr. Golejewski wnosi głosowanie en bloc nad paragrafami, do których nie będzie poprawek, czem się sprzeciwia p. Abrahamowicz, na co jednak zgadza się sprawozdawca, oraz Izba.

§. 1. Dojazdami kolejowymi w ogólności są drogi publiczne, łączące dworce i stacje kolei żelaznej z najbliższymi drogami państwowymi, krajowymi i powiatowymi, albo też z najbliższymi miastami lub miasteczkami. Place przed dworcami i stacjami, przeznaczony dla ruchu osób i wozów, również jak rampy kolejowe, łączące te place z dojazdami, nie stanowią części dojazdów kolejowych.

Posel Skalkowski dla uniknięcia wątpliwości nasunął się mogących wnosi następującą stylizację: „Dojazdami kolejowymi są drogi publiczne, łączące dworce i stacje kolei żelaznej z najbliż-

szymi miastami, miasteczkami, drogami państwowymi, krajowymi lub powiatowymi.” Drugi paragraf tak jak we wniosku komisji.

Posel Wasilewski wnosi, ażeby w stylizacji komisji zamiast wyrazu „jako też” użyć „albo też”.

Sprawozdawca przyjmuje stylizację p. Skalkowskiego, oświadcza się zaś przeciw poprawce p. Wasilewskiego.

Paragraf według wniosku p. Skalkowskiego przyjęto.

§. 2. Przełożenie albo zupełna rekonstrukcja istniejącego, lecz pod względem budowy potrzebom ruchu nie odpowiadającego dojazdu, uważa się za nową budowę.

Posel Onyszkiewicz wnosi opuszczenie tego paragrafu a dodanie następującego odpowiedniego ustępu w §. 3.

Posłowie Romanowicz, hr. Krakowiecki, Liske i sprawozdawca zabierali jeszcze głos w kwestji czy w pierwszym wierszu tego paragrafu nie byłoby właściwym przypadkiem czwarty, poczem paragraf w brzmieniu komisji uchwalono.

§. 3. Budowa publicznych dojazdów kolejowych wykonaną będzie w drodze konkurencji, o ile obowiązek ten na mocy koncesji kolejowej, lub specjalnego tytułu prawnego, nie ciąży na przedsiębiorstwie kolejowym, lub innej fizycznej lub moralnej osobie.

Do tej konkurencji należą: a) Przedsiębiorstwa kolejowe; b) powiaty polityczne, przez które dojazdy kolejowe przechodzą; c) gminy i obszary dworskie, w których obrębie dojazdy kolejowe są położone; d) właściciele kopalni, kamieniołomów i innych wyłączeń fabrycznych przedsiębiorstw, w miarę korzyści odnoszonych z dojazdów kolejowych; e) fundusz krajowy.

Posel Skalkowski wnosi wypuszczenie pod lit. d wyrazów „wyłączenia fabrycznych”. Po przemówieniach pp. hr. B. adeni, Jana hr. Stadnickiego, Ignacego Łukasiewicza, Grocholskiego i jeszcze raz Skalkowskiego oraz sprawozdawcy, paragraf według wniosku komisji przyjęto.

Godzina 2 min. 5. Posiedzenie trwa dalej.

Gospodarstwo przem. i handel.

Wiedeń d. 12. lipca. Telegram Gas. Nar. (Spęd wotywoy) Wólów galicyjskich przypadek 1240, kontumacyjnych zapowiedzianych na srodę 321; razem z innymi 3094. Za galicyjskie placono 55%, do 56%, prima 57 do 57 1/2, zhr. Wyjątkowo jedna partja 58 zł.

Telegrafy Gaz. Nar. i ostat. wiadomości.

Berlińskie dzienniki donoszą co następuje: „Król grecki, Jerry, nie udaje się do Petersburga, tylko wręcał do Kopenhagi; z powrotem zaś ze stolicy Danii wraz z żoną po raz wtóry odwiedzi Berlin. Przy tej sposobności przyjmować go będą z wszystkimi honorami, jakie mu się jako królowi przysługują. Teraz bowiem przybył on do Berlina tylko inkognito. Wesoły przyjechał król moskiewskiego poła Saburowa i miał z nim długą konferencję, której prawdopodobnym wynikiem jest owo postanowienie zaszereżania podróży do stolicy carskiej.

Spotkanie cesarza austriackiego z cesarzem niemieckim, która ma nastąpić wkrótce, nie przypisują tu żadnego znaczenia politycznego. Jedyni jednak zapastrają się berlińskie stery polityczne na zamierzone spotkanie się cesarza austriackiego we Włowie z następcami tronu niemieckiego i moskiewskiego. Uwagają to za wyraźny dowód, że rozseca mocarstwa przystąpiły do jednolitego działania, aby za wspólnym porozumieniem wszelkim przewrotno na Wschodzie przeszkodzić.”

Paryż d. 10. lipca. Wszystkie organa lewicy powiadają, że senat wczoraj całkowicie amnestję uchwalił, i wzywają Izbę posłów, aby ustawę w stylizacji senatu przyjęła.

Paryż d. 11. lipca. Izba posłów przyjęła ustawę amnestyjną w stylizacji senatu. — Dziennik urzędowy ogłasza dekret, mocą którego wszystkim, którzy za udział w powstaniu z r. 1870 i 1871, tudzież w późniejszych powstaniach udział brali, kara zupełnie darowana zostaje.

Konstantynopol d. 11. lipca. W miejsce Osmana baszy mianowany Hussejn Husni, były gubernator Skodaru, ministrem wojny.

Rzym d. 11. lipca. Belgijski minister spraw zagranicznych rozesał do połów belgijskich w obcych dworów, okólnik w sprawie konfliktu z Watykanem, aby rządom mogli dać szczegółowe wyjaśnienia.

Greenwich d. 11. lipca. Na dorocznym bankiecie klubu Cobdnowskiego oświadczył ambasador fran. nzi Challemeil-Lacour, iż spodziewa się, że rządem Anglii i Francji uda się wyszukać środki do pogodzenia interesów mocarstw wszystkich.

London d. 12. lipca. W danju dymisji Osmanowi baszy upatruje „Times” dowód, że sultan nie popiera żadnych, przeciw woli Europy wymierzonych planów i poru.

Z Bombaju telegrafują do „Daily News”, że zarządzone zostało zbierzenie fortów angielskich dokoła Kabilu.

W teatrze hr. Skarbka. Dziś, w poniedziałek dnia 12. lipca 1880. Rak morski. Komedja w 1 akcie z franc. Edm. Gondinet. TAKICH WIĘCZ. Komedja w 2 aktach, oryginalnie przez Wincentego Wdowizowskiego napisana. Początek o godzinie pół do 8mej wieczór.

We wtorek dnia 13. lipca 1880. FATINIA. Opera komiczna w 3 aktach — Libretto pp. Zell i B. Gené, muzyka Fr. Soupego.

Przyjechali dnia 12. lipca 1880. HOTEL LAZARUSA: A. Grabowski ze Złoczowa. M. Chajes z Brodów. M. Tannenbaum z Jarosławia. S. Roth ze Zborowa. W. Mayblum z Brzeżan. D. Halpern ze Strzyży. E. Hirth z Przemysła. L. Stei-

ger z Drohobycza. J. Bais z Wołoczysk. M. Krammer z Kaczyni. S. Eisenstetter z Tarnopola.

Prostaki kolejowe.

Podleg regaraz lwowskiego. Odbędzie się w Lwowie: DO KRABAWA: o godzinie 10 min 50 rano, podleg pocztę popieczystą; o godz. 4 m. 45 rano, podleg pocztę, o godz. 1 minut 9 po południu, podleg pocztę. DO PODWOŁOCZYSK: z Podzarnocza: o godz. 8 rano, podleg popieczystą; o godzinie 12 minut 85 po połud. podleg popieczystą; o godz. 10 min 11 w sobót, podleg popieczystą. DO PODWOŁOCZYSK: z Podzarnocza: o godz. 10 m. 55 w sobót, podleg popieczystą; o godz. 12 m. 52 po połud. podleg popieczystą. DO CZERNIOWIEC: o godz. 6 min. 30 rano, podleg popieczystą; o godz. 12 min. 10 rano, podleg popieczystą; o godz. 11 min. 10 w nocy, podleg popieczystą. DO ETANISZAWOWA: na Strzyż: o godzinie 6 min. 57 rano.

PRZYCHODZA DO LWOWA:

Z SOBWOŁOCZYSK: na dworcze w Podzarnocze: o godz. 3 m. 45 rano, podleg popieczystą; o godz. 10 m. 10 w nocy, podleg popieczystą; o godz. 3 min. 10 rano, podleg popieczystą; o godz. 4 m. 12 po popołud. podleg popieczystą.

Lwów, z Izby handlowej, 12. lipca.

I. Akcje za sztukę (bez kuponu bieżącego).

Kolej galic. Karola Ludwika. 278 — 281 —
Lwowski-Czerniow. Jaska. 167 — 170 —
Banku hypot. galic. po 200 zł. 296 — 300 —
kredyt galic. po 200 zł. 250 — — —

II. Listy zastawne za 100 złr. (bez kuponu bieżącego).

Tow. kred. galic. 5 prot. w. a. 98 25 99 25
" " " 4 " " " 91 50 92 50
" " " 5 " " " 98 25 99 25
Banku hypot. galic. 6 prot. 102 25 103 25
Galic. Zakł. kred. włośc. 6 prot. 101 50 103 —

III. Listy dłużne za 100 złr.

Ogólnego rolnicz. kred. Zakład dla Galicji i Bukowiny 6 prot. 92 — 94 —

IV. Obligacji za 100 złr.

Indemnizacyjne galicyjskie 97 25 98 25
Obligacje komun. Zakł. kr. wł. 6% 99 — 100 —
Półcyka kraj. z r. 1878 po 6 pr. 101 — 103 —
Lasy miasta Krakowa 19 — 21 —
" Stanisławowa 25 — 27 —

V. Monety.

Dukat holenderski 5 41 5 52
" cesarski 5 46 5 46
Napoleondor 9 32 9 42
Półimperjal rosyjski 9 55 9 68
Rubel rosyjski srebrny 1 57 1 68
" " papierowy 1 24 1 26
100 marek niemieckich 57 35 58 10
Srebro 99 50 100 50
Kupony w srebrze 99 25 100 25

KURS GIEŁDY WIEDENSKIEJ.

Wiedeń 10. Lipca 1880. godzina 2. minut 35. popołudniu.

Lasy kredytowe 177. — Węgier. kred. 265. —
Anglo-aust. 135. — Unionsbank 111.70
Kolej Kar. Lud. 281. — Nordbahn 244.50
Kolej Połud. 81.75 Kolej Alford. 159. —
Kolej Elzbiety 193.50 Kolej Lw.-czar. 168.50
Węg. Nordost. 150. — Wied. Communal. 118. —
Węg. obl. p. w. 87.75 Galic. Indemniz. 97.60
Lasy z r. 1864 174. — Kolej siedmiog. 108.90
Renta węg. 6% 110.17 Lasy tureckie 14.25
Bankwerta 139.70 Lasy, rabel pap. 1.25. —
Lasy węgier. 114.96 Marki niemieckie —

Uspokoibienie: wstrzymane.

Wiedeń d. 11. lipca godzina 10 minut 40 przed południem:

Akcje kredytowe 280 30 Anglo-austriack. 134.75
Kolei Kar. Lud. 279.50 Kolej Połudn. —
Unionsbank 110.50 Napoleondor 9.35 1/2
Rosyj. banknoty 1.25 Uspokoibienie: mdle.

Berlin d. 10. lipca. godzina 4 minut 30 po południu:

Rosyj. bank. 216.40 Galicjskie kredyt. 487. —
Lombardy 142.50 Galicjskiej 121.60
Kolei Rumun. 56. — Austr. banku 173.30

Kasa galic. Towarzystwa kredytowego Kupuje Sprzedaje

5% Listy zastawne oprócz kuponów 100 złr. po 98 50 99 —
4% Listy zastawne oprócz kuponów 100 złr. po 91 50 92 25
Lwów, dnia 12. lipca 1880.

Podwoleczyska. Czelgodni rodacy! Wiem z jaką niecierpliwością oczekiwaliście od nas wiadomości dotyczącej się tykrotnie ogłoszonej i zapowiadanej z następującą wiosną rozpoczęcia budowy kościoła i szkoły w Podwoleczyskach, by się już raz dowiedzieć, gdzie i na co obrócone zostały powierzone nam tak liczne ofary. Otóż z powodu nowego apelanta zmienionego planu kościoła, który sobie JW. prhństwo hr. Baworowacy ukatapultowali, a który wymaga podwójnego kosztu w porównaniu z dawniejszym planem, cała sprawa już miała zostać zawieszoną, bo jakże rozpocząć budowę wynoszącą 15.000 zł. w. a., nie mając całego funduszu własnego tylko 4812 zł. wliczywszy w takowy już nabyte materiały do budowy, ale czyżby i takowe zniesienie popas miały, gdyby ich nie użyto? W imię Boga, który tą budową istotnie się opiekuję, z daniem 6. lipca rozpoczęliśmy, podwójnie miejsce, na którym stanął przybyłki nieszczęśliwiej ludzkości. I zaczęli wybierać sianę pod fundamenta kościoła, którą to budowę zająmie się Way Emil Wołniaskowski, znana osobistość w zawodzie budowniczym i jego plechy wierszaliśmy wyprawdzenie i wykonanie podług jego własnego planu. Gdy około 17. lipca fundamenta nad powierzchnią ziemi o lokiel podniesione będą, nastąpi 25. tego miesiąca poświęcenie kamienia węgielnego wraz z odprawieniem mszy św. w obrębie murów pod namiotem przez Węga katekizę kanonika Bykiewiczę Karola dziekana, którego do tego obrzędu archybiskup wydelegował. Na ten obrzęd mamy obowiązek całą publiczność w danych nam godzinach zaprosić, aby byli świadkami tej rasowej i wspaniałej chwili, gdy serca wszystkich obecnych wzniosą się do Stwórcy, aby wnieśli nasze oczekiwania pomyślnym skutkiem, aby tu zamieszkał mogli obcych polecić Boga za wasz współudział.

O wyniku poświęcenia i o dalszym powodzeniu naszych zabiegów nie omyślamy donieść, gdyż przy waszym współudziale ośmiodni rodacy rozpoczęliśmy dzieło i mamy nadzieję, że i nadal waszym współudziałem je dokonamy.

Na dalszą budowę komiteta i szkoły zostali: Przewiel. ks. Zaak, dyr. szkół OO. Dominikan. we Lwowie i ks. Wnek, Wny Leopold Kowalski, kasjer przy katedrze lwowskiej i ks. dyrektor ząd hotel Karola Ludwika 500 szr. oraz zwrot nadbrany należności frachtowej 366 szr.; zwrot JWnA hrabiny z Lewickiej Emilii Baworowskiej z Kopyczynie, a te: 84 kubliwych sągów piasku z Borek wartości 310 szr., za które datki serdecznie dziękujemy. Od komiteta budowy kościoła i szkoły w Podwoleczyskach dnia 7. lipca 1880.

W imieniu komiteta Ks. Ant. Szewczuk, pleb. i przewod. komiteta.

Wiadomości polityczne z d. 11. lipca. Skradziono: Janowi Wamcowi gospodarzowi w Łopuszynie powiecie Bóbrka parę koni a mianowicie 6-letnią karą kłosa z kotaniem z grzywy 19-letniego karego konia z gwiazdką na czole; — pani K. G. z pomieszkaniem pod l. 2 przy ul. Pelczyńskiej srebrny zegarek cylindrowy z jednej kopercie z napisem „Weigel”; panu F. F. z kupieckiej ławy na placu rzeźnym sztukę perkalu; — konduktorkowi J. B. z wozu tramwajowego paczkę biletów jazdy.

Aresztowano: znanego złodzieja Lejba Spitzkopfa za podejrzane posiadanie pary białek. Złożono w policji: srebrny medalion z roku 1744 ze srebrnem uszkiem znaleziony na ulicy.

Zgubiono: pan L. E. zgubił na Wałach pakietek papierem bibułą opakowany, w którym się znajdowało 2 i pół łokcia czarnego atlasu, 12 lokel białej watawki, papierosy i inne drobiazgi.

Komisariat dzielnicy I. zajął 3 krowy, które samopas chodziły po placu Kastrum.

Wydział Towarzystwa „Kuchni Ludowej”, poczytując sobie za mity obowiązek zwołania najszerszego podziękowania Janule Wiałm. Pannę Stanisławową Zóltowicką z Poznania za szczerą dawkę w kwocie 52 zł. 50 c. na cele Towarzystwa udzielił. Przewodnicząca: Madzijska. Sekretarka: Gabriela Mikuliska.

Program i porządek dzienny XIV. walnego zgromadzenia Towarzystwa pedagogicznego w Drohobyczu.

Dnia 21. lipca b. r. o 8ej godzinie rano namówienie w kościele rzym. kat., grec. kat. i aynagoga.

Pierwsze posiedzenie o godzinie 9. rano.

1. Zagajenie przez prezesa.

2. Sprawozdanie z calorocznej czynności Zarządu głównego, ref. R. Starkel.

3. Sprawozdanie o stanie fundusów Zarządu głównego, ref. dr. A. Zgórski.

4. Wybór komisji lustracyjnej dla wydawnictwa „Szkoly” i innych wydawnictw Towarzystwa pedagogicznego na rok 1880.

6. Rezolucja w sprawie zakładania „Towarzystwa przyjaciół dzieł”, ref. pna Adale Mousen.

7. Sprawozdanie o wnioskach i rezolucjach zarządów oddziałowych, ref. dr. T. Gerstmann.

O godzinie 3. po południu wyjechać koleją do Borysławia dla zwiedzenia kopalni ropy i wosku ziemnego.

Drugie posiedzenie dnia 22. lipca b. r. o

